

полезна и понѣждна одъ наѣка-та за дѣ-
 цата си, такожде пакъ просимъ, за да
 бы избирали найболша [найдобра] и най-
 разѣмѣйша наѣка: отъ сѣсловіе-то, сосъ
 кое-то се трѣдатъ нѣкои простомѣ народѣ
 да удоволствѣватъ, должны са бащи-те
 да си удаляватъ [отдалечаватъ] дѣца-та:
 понеже, онова, що-то и простомѣ народѣ
 угодно то е на учени-те не ого-
 дно. Потверждава мое-то слово и по-
 ета Еврѣпідъ дѣмающи:,, азъ нисамъ спо-
 собенъ предъ многъ народъ да говоримъ;
 доколное, малкъ нещю да бѣдатъ мене по-
 добни, за да ме слѣшатъ охотливо [сосъ
 ищавъ тѣр:], и който е не угоденъ на у-
 чените, той многократно отъ престаго на-
 рода дивенъ и похваленъ бѣва.“ Междѣ
 тіа, азъ видимъ сацю онѣа, кои-то се
 трѣдатъ по удоволствѣю и угодности на
 престаго народа да говорятъ, обыкновенно
 са сластолюбиви бездѣлници. И какъли
 може дргоаче да бѣде? понеже онѣа, за
 да на праватъ удоволствѣе-то на дрѣги-те,
 газатъ добродѣтель-та и разѣмъ-а, тако
 ще воистинѣ да предпочитатъ они, не до-
 бродѣтель и честность, но собствено свое